

บทที่ 5

บทสรุป

สรุปผลการทดลอง

งานวิจัยนี้สนใจศึกษาการเตรียมสารเคลือบผิวและสารยึดติดพอลิยูรีเทนอีลاستโอดเมอร์โดยการทำปฏิกิริยาระหว่างสารพอลิออลหรือพอลิแอซิด กับไอโซไไซยาเนต ซึ่งสารพอลิออลและพอลิแอซิดที่ใช้ คือ พอลิเอทิลีนเทเรฟเทเดตดี้แปร (เพ็ตดัตแปร) 2 ชนิด คือเพ็ตดัตดี้แปรที่มีหมู่ไฮดรอกซิลที่ตัวแทนง่าย (HTPET) และเพ็ตดัตดี้แปรที่มีหมู่กรดคาร์บอฟอกซิลิกที่ตัวแทนง่าย (CTPET) มาทำปฏิกิริยาร่วมกับยางเหลวไฮดรอกซิล (HLNR) ที่มีปริมาณหมู่ไฮดรอกซิลที่แตกต่างกัน 3 ค่า คือ 35%, 50% และ 80% และไอโซไไซยาเนต 2 ชนิด คือ พอลิยูรีเทนทางการค้า กระปอง A และMillionate MR-200 (MDI)

สำหรับการประยุกต์ใช้งานด้านการเคลือบผิวชิ้นงานโลหะ พบร่วงการย่อยขาดเพ็ตเพื่อเตรียม HTPET ด้วยสารพอลิออล ซึ่งได้แก่ ไตรเมทิลออกอล โพรเพน (TMP) และสารผสมระหว่างเอทิลีน ไกลคอล (EG) และไตรเมทิลออกอล โพรเพน (TMP) ให้สารตั้งต้นที่เหมาะสมในการเตรียมเป็นสารเคลือบผิวได้ดีกว่าเอทิลีน ไกลคอล (EG) และโพรพลีน ไกลคอล (PG) และเมื่อนำ HTPET ที่ได้จากการย่อยขาดเพ็ตด้วย TMP (P-T) และ EG+TMP (P-ET) มาทำปฏิกิริยารีดึงร่วงร่วมกับพาทริก แอนไฮไดรด์ (PA) หรือมาลิอิก แอนไฮไดรด์ (MA) ได้เป็น CTPET พบร่วง CTPET ที่เตรียมจากการทำปฏิกิริยาระหว่าง HTPET กับ PA (P-T-PA และ P-ET-PA) ซึ่งมีโครงสร้างเป็นอะโนมาริติก ให้สมบัติเชิงกลของสารเคลือบผิวทนต่อกราฟฟิคได้มากกว่า CTPET ที่เตรียมจากการทำปฏิกิริยาระหว่าง HTPET กับ MA (P-T-MA และ P-ET-MA) ซึ่งมีโครงสร้างเป็นเส้นตรง

นอกจากนี้ในการประยุกต์ใช้ในงานด้านการเคลือบผิวชิ้นงานโลหะ โดยใช้พอลิยูรีเทนทางการค้า กระปอง A ทำปฏิกิริยาร่วมกับพอลิออล 2 ชนิด คือ เพ็ตดัตดี้แปร และ ยางธรรมชาติเหลวไฮดรอกซิล (HLNR) พบร่วงอัตราส่วนที่เหมาะสมสมสำหรับพอลิยูรีเทนทางการค้ากระปอง A คือ พอลิออลอัตราส่วนเท่ากับ 2 โดยน้ำหนัก ต่อพอลิยูรีเทนทางการค้ากระปอง A เท่ากับ 7.5 โดยน้ำหนัก โดยเพ็ตดัตดี้แปรชนิด HTPET ให้ผลการทดสอบสมบัติเชิงกลด้านการยึดเกาะที่ดีกว่าเพ็ตดัตดี้แปรชนิด CTPET และเมื่อนำเพ็ตดัตดี้แปรชนิด HTPET มาทำปฏิกิริยาร่วมกับยางธรรมชาติเหลวไฮดรอกซิล ที่มีปริมาณหมู่ไฮดรอกซิล 50% พบร่วงให้ผลการทดสอบสมบัติเชิงกลดีกว่ายางธรรมชาติเหลวไฮดรอกซิล ที่มีหมู่ไฮดรอกซิล 35% และ 80% โดยอัตราส่วนที่ดีที่สุด คือ เพ็ตดัตดี้แปร (P-T) : HLNR 50 : พอลิยูรีเทนทางการค้ากระปอง A เท่ากับ 1 : 1 : 7.5 โดยน้ำหนัก ซึ่ง

สามารถให้ผลการทดสอบสมบัติเชิงกลที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานสารเคลือบผิวสำหรับอุตสาหกรรมรถยนต์เกือบทุกข้อ ยกเว้น ความแข็ง การยึดเกาะ และความทนต่อแรงกระแทก

สารเคลือบผิวที่เตรียมจาก MDI โดยนำมาทำปฏิกิริยาร่วมกับเพ็ตดัตแปร และยางธรรมชาติเหลวไอกโรคซิล ที่มีปริมาณหมูไอกโรคซิล 35% พบว่า เพ็ตดัตแปร : ยางธรรมชาติเหลว ดัตแปร : MDI เท่ากับ 0.25 : 1 : 0.75 โดยน้ำหนัก ให้สารเคลือบผิวที่มีสมบัติเชิงกลผ่านตาม มาตรฐานสารเคลือบผิวสำหรับอุตสาหกรรมรถยนต์ทุกข้อ ในขณะที่การใช้ยางธรรมชาติเหลวที่มี หมูไอกโรคซิลที่เพิ่มขึ้น คือ 50% และ 80% พบว่าไม่ช่วยเรื่องสมบัติการยึดเกาะ ทั้งนี้เนื่องมาจากการใช้ยางที่มีปริมาณหมูไอกโรคซิลที่เพิ่มขึ้นน่าจะส่งผลให้ได้การเชื่อมขวางที่หนาแน่นเพิ่มขึ้น อีก ทั้งค่าอุณหภูมิคล้ายแก้วของสารยังมีค่าเพิ่มขึ้นตามปริมาณหมูไอกโรคซิลที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ ขั้นงานมีการยึดเกาะกับชิ้นโลหะได้ลดลง ทั้งยังทำให้ได้ฟิล์มที่เปราะมากขึ้น

สำหรับการประยุกต์ใช้สารพอลิยูรีเทนอีเลสโตรเมอร์เป็นสารยึดติดระหว่างชิ้นไม้ พบว่า สารยึดติดที่เตรียมจากเพ็ตดัตแปรชนิด HTPET คือ P-ET และ CTPET คือ P-ET-MA และ P-T-MA ในการทำปฏิกิริยา_r_w_m กับยางธรรมชาติเหลวไอกโรคซิล และ MDI พบว่าการทำปฏิกิริยา_r_w_m กับ ยางธรรมชาติเหลวไอกโรคซิล ที่มีปริมาณหมูไอกโรคซิล 50% สามารถให้ค่าความต้านทานต่อแรง เฉือนสูงกว่ายางธรรมชาติเหลวไอกโรคซิลที่มีปริมาณหมูไอกโรคซิล 35% และ 80% โดยพบว่า อัตราส่วนของสารยึดติดที่เหมาะสมที่สุด คือ เพ็ตดัตแปร : HLNR 50 : MDI เท่ากับ 0.35-0.45 : 0.55-0.65 : 0.75 โดยโมล ซึ่งให้ค่าความต้านทานต่อแรงเฉือนสูงถึง 11-13 MPa

การทำทดสอบความต้านทานต่อสารเคมีในสภาพต่างๆ คือ สภาวะน้ำเย็น สภาวะน้ำร้อน สภาวะสารละลายกรด และเบส พบว่าสารยึดติดพอลิยูรีเทนทุกสูตรมีค่าความต้านทานต่อแรง เฉือนลดลง เมื่อเทียบกับชิ้นงานที่อยู่ในสภาพปกติ โดยที่ค่าความต้านทานต่อแรงเฉือนของสารยึด ติดสูตรที่มี P-T-MA เป็นองค์ประกอบ หลังการทำทดสอบความต้านทานต่อสารเคมีในสภาพต่างๆ มี ค่าค่อนข้างใกล้เคียงกับค่าความต้านทานต่อแรงเฉือนของชิ้นงานที่อยู่ในสภาพปกติ ซึ่งบ่งบอกได้ว่าสูตรนี้ค่อนข้างมีความต้านทานต่อสารเคมีในสภาพต่างๆ ได้ดี

สำหรับการทำทดสอบเวลาต่อความสามารถในการยึดติดชิ้นงาน (Green strength) ของ สารยึดติด พบว่า ค่าความต้านทานต่อแรงเฉือนของสารยึดติดพอลิยูรีเทนที่เตรียมจาก P-T-MA เพิ่มขึ้น 82.5% ภายใน 12 ชั่วโมง ในขณะที่สารยึดติดสูตรอื่นๆ ใช้เวลาประมาณ 5 วัน โดยสารยึด ติดสูตร P-ET ใช้ระยะเวลาในการยึดติดกับชิ้นงานช้าที่สุด ทั้งนี้สารยึดติดพอลิยูรีเทนทั้ง 3 สูตร ให้ ค่าการยึดติดชิ้นไม้ที่สามารถนำไปใช้งานได้ภายในเวลา 5 วัน ซึ่งเร็วกว่าเวลา มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ 7 วัน